

ἜΤΟΣ Β΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 86

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμὴ ἐτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1880.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔλαβε χώραν ἡ δικημισθεῖσα στρατιωτικὴ ἐπιθεώρησις. Ἄπκς ὁ λαὸς τῆς Πρωτευούσης ἐξεχύθη ἐπὶ τὴν μεταξὺ Κολωνοῦ καὶ Ἀγχεσμοῦ πεδιάδα καὶ δι' αὐτῆς διήκων ὁ στρατός, ὡς στήμων λευκός, ἀπαστράπτων ὑπὸ θεριστοῦ ἱκτισμόν, παρήλασε στοιχηθὸν πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἰππευεν οὗτος ἀνήσυχον οὐγγρικὸν ἵππον σκάπτοντα διὰ τοῦ ποδὸς τὸ ἔδαφος καὶ ὡσεὶ ζητοῦντα νὰ ἐτοιμάτῃ διὰ τὸν ἱππέα τάπητα τῆς ἀνοίξεως. Ἐπὶ τοῦ ξίφους τὴν χεῖρα πλανῶν ἐσκέπτετο οὗτος, ὅτι εἰς αὐτὸν λήγουσιν οἱ χρησμοὶ καὶ αἱ προρρήσεις περὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου. Ἦτο περίλυπος, ὡς ὁ κόψκς τὸ ὄτιον τοῦ Ἰουδαίου Ἀπόστολος. Ἀληθῶς μετὰ πάροδον αἰῶνος πάντες οἱ πρὸ αὐτοῦ ἄνδρες δὲν θὰ ὑπῆρχον, τοῦλάχιστον λόγῳ γήρατος. Οὗτοι τὸν κντίον ἐβάδιζον εὐθυμοί. Οὐδεὶς ἐσυλλογίζετο τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ του θηρίον. Ἡ φαντασίαις ἔνηθε τὸ χρυσοῦν νημά της. Οἱ ἐχθροὶ προσήρχοντο ἐστεφανωμένοι ὡς ἱερεῖς ἐπὶ θυσίαν, λευκαὶ δὲ σημαῖαι ἐκυμάτιζον ἐπὶ τῶν φρουρίων καὶ χάριτες αἰχμάλωτοι ὠδήγουν αὐτοὺς μετὰ τὴν νίκην εἰς ἐρωτικούς λαθουρίθους.

Ἄλλ' ὁ λαὸς προσεῖχε πρὸ πάντων εἰς τὸν παρόντα πρωθυπουργόν, ὑπὸ διπλωματικὸν ἦθος ἀποκρύπτοντα τὰς ἡρωϊκὰς γραμμάς τοῦ προσώπου του. Ἐφίετο πᾶς τις νὰ γινώσκῃ, ἂν πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου συμβάντος θὰ λάβῃ χώραν λαμπραδηφορίαι καὶ ἂν οἱ ὑπουργοὶ ἤθελον συγκροτήσῃ ἐπὶ τῆς μετόπῃς τῆς οἰκίαις τοῦ κ. Σαρόγλου

νέον συνέδριον θεῶν, κινούντων τὰς κεφαλὰς. Τὴν ἐπιθεώρησιν ἐθεῶντο ζηλοτύπως οἱ πρέσβεις τῶν Δυνάμεων. Τὸ στήθος αὐτῶν ἐπίεζον οἱ ὀξυμαθέστατοι πόδες τῶν νέων Λοκρῶν, ἐγκαθειργμένοι ἐν ταῖς ἀρβύλαις των, κρηπίδες ἀνδρείαις, κέντρα βαρύτητος ἀμετάπτωτα ἀνθρωπίνων σωμάτων. Οἱ ξένοι πρέσβεις ἔδακνον βεβχίως τὰς σάρκας αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ ἄλγος δὲν ἔσχυε νὰ κωλύῃ τὸ ὑπαγορευόμενον αἰσθημα. Ἐπρεπε νὰ κηδεύῃ τις τὸν πατέρα αὐτοῦ τὴν ὥραν ἐκείνην, ὅπως μὴ διαρρηγῇ εἰς γέλωτα, ἀναγινώσκων δύο ἡμέρας μετὰ τὴν παράταξιν τὸ ὄνομα τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν προγράμματι θεατρικῷ. Εὐτυχῶς ἡ αὐλαὶς ταχέως κατέπεσεν, ἡ παρέλκσις ἔληξε, στρατὸς δὲ καὶ ἀρχηγοὶ ἐτράπησαν εἰς τὰ ὀπίσω...

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ὅτι διὰ τῶν δανείων μόνον ζητεῖ νὰ διεξαγάγῃ πᾶν ὑπουργεῖον ἀπὸ τεσσάρων ἡδὴ ἐτῶν τὸ μέγα ἐθνικὸν ζήτημα καὶ ὅτι τὰ δάνεια εἶνε ἐπὶ τέλους ὁ σκοπός, εἰς δὲν ἀπολήγουν τὰ ὄνειρα παντὸς ὑπουργεῖου, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς τελευταίας συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὸ δάνειον τῶν 60 ἢ 80 ἑκατομμυρίων, καθ' ἣν δίδεται, ὡς λέγουν, τῇ Τραπεζῇ εἰς ἀμοιβὴν παράτασις τοῦ προνομίου της, καὶ δὴ δικαίωμα ἰδρύσεως ὑποκαταστημάτων εἰς τὰς ΠΡΟΣΑΡΤΗΘΗΣΟΜΕΝΑΣ χώρας!! Διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅλην, διὰ τὴν πολιτικὴν της, διὰ τὴν διοικήσιν της, διὰ τὸν στρατὸν της, διὰ τὰ γράμματά της, διὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἀκόμη δὲν περιελήφθησαν εἰς τοὺς προϋπολογισμούς των αἱ χῶραι αὗται: προκειμένου ὅμως περὶ δανείου, ἰδοὺ λογίζονται ὑπάρχουσαι κτήμα τοῦ ὑπουργεῖου. Καὶ ὅ,τι δὲν κατῴρθωσαν μέχρι τοῦδε αἱ τρεῖς

προπαρασκευαί, κατορθώνει, κατά την γνώμην του ύπουρ-
γείου, ἐν τρίτον δάνειον. Οὕτως, ἕως οὐ φθάσωμεν εἰς τὸ
δέκατον δάνειον, θὰ δυνηθῶμεν χωρὶς ἄλλο νὰ συμπεριλά-
θωμεν εἰς τὰς ἐν θεωρίᾳ κτήσεις μας καὶ τὴν Κωνσταντι-
νούπολιν ὑπὸ μίαν δ' ἐπιφὴν ἐστελεῖται, βλέπετε, πληρέ-
στατα τὸ ἄναιρον τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος διὰ τῆς πραγμα-
τοποιήσεως ἐπὶ τὸ δυνκτὸν πλειοτέρων δανείων, καὶ προε-
ξοφλοῦμεν τὰ εἰσοδήματα τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, ἢ ἐπι-
διώκομεν, διὰ τῆς ἐξαντλήσεως μέχρι ἐσχάτων καὶ τοῦ τε-
λευταίου ἐπιχειρήματος πρὸς σύνταξιν δανείων.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη ὀνομάζεται *πανελληνιστὸς* ἀπ' ἧς δὲ
καὶ ὁ κ. Τρικούπης παρεδέξατο κυτὴν ὡς πολιτικὴν ἀντα-
ξίαν τῶν Ἑλλήνων, ὁ Ἄσμοδαῖος διὰ τῆς εἰρωνείας του
γίνεται ἡχώ του καὶ ἀντιλαλεῖ: Ναι αὕτη, αὕτη θεωρεῖ-
ται καὶ ὑπ' ἐμοῦ σήμερον ἡ πολιτικὴ τῶν *αἰλιών*.

ΝΕΟΝ ΝΟΜΙΚὸΝ Ζήτημα ΠΕΡΙ ΚΑΤΟΧΗΣ

Μέγαν τηλεγραφικὸν ἀγῶνα-διεζήγαγε τελευταῖον ὁ κ.
Τρικούπης κατὰ τοῦ βασιλικοῦ δρομολογίου. Ὁ Ἄσμο-
δαῖος ἀνκρηχθεὶς εἰς τηλεγραφικὸν στυλὸν καὶ προσπολ-
λήσας τὸ δαιμόνιον τοῦ οὐδ' εἰς τὰ σύματα ἐνόησεν ἐκ τῶν
δυνάσεων τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος τί ἀντηλλάσσειτο. «Εἶ-
μαι ἀκόμη ἀντιβασιλεύς» ἔλεγεν ὁ κ. Τρικούπης. «καὶ εἰς
τὸ κράτος μου περιέχεται καὶ ἡ Κέρκυρα» δὲν θέλω λοιπὸν νὰ
συναντήσῃς ἐκεῖ πατῶν κἀνένα, ἀλλὰ κατ' εὐθεῖαν ἔλθῶν
εἰς Κόρινθον. νὰ εὐρῆς, νὰ ἰδῆς, νὰ ὁμιλήσῃς πρῶτον ἐμὲ
ἀναμένοντά σε ἐκεῖ». Εἰς ταῦτα ἐδόθη ἀπάντησις: «Θέλο-
μεν τὴν Κέρκυραν πρῶτην νὰ πατήσωμεν». Ἀνταπαντᾷ ὁ
κ. Τρικούπης: «Ἀπγορεύω τοῦτα εἰς τὸ κράτος μου». Ἄλλὰ τῷ ἀνταπήντησεν: «Ἄμα φθάσωμεν εἰς τὰ ἑλλη-
νικὰ ὕδατα πύει τὸ κράτος σου, καὶ διατάσσομεν ὅπως
θέλομεν».

Τότε ἐστειλέθη ὁ κ. Τρικούπης. Περουσιάζετο τὸ
ἔξῃς ζήτημα: Δεδομένου ὄντος, ὅτι εἰς τὴν ἀπουσίαν σου
κατέχει τις τὸ κτήμα σου, εἰμπορεῖ νὰ σοὶ δικτάξῃ ἐκ ποίης
θύρας θὰ ἐπανεῖθης, λόγῳ ὅτι, ἐνόσω δὲν ἔχεις φθάσει, δὲν
ἀνέλαθες καὶ τὴν κυριότητά σου;

Ἔως οὐ λύθη τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ κ. Τρικούπης ἐπῆλθον
ἄλλα γεγονότα, ἡ ἀφίξις τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως διὰ Κερ-
κύρας, ὅπου παρέμεινεν ὅσον ἤθελε, καὶ τὸ ζήτημα ἔμεινεν
ἄλυτον.

ΓΑΝΟΡΑΜΑ

Παραπλεύρως τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Μασσαλίας ἐξετέθη-
σαν εἰς τὴν περιέργειαν τοῦ φιλοθεάμονος κοινοῦ τέσσαρα
τέρατα ἐκ Μεσσήνης ὁρατὰ ἀντὶ δεκάρας.

Ἡ Μεσσήνη λοιπὸν παράγει: οὐκ, μαντήλια κάλαμα-
τιανά, πρωθυπουργοὺς καὶ τέρατα.

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ὅσκις ἡ κυβέρνησις διέτασεν ἀποστολὰς καὶ παρὰ
γελίε εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡ μόνη ἐρήτησις ἡ παράκολλη
θοῦσα τὴν εἰδησιν ἦτο: Ποῦ εὕρηκε τὰ χρήματα; Πῶς
τὸ μυστήριον ἐλύθη. Ἡ Τραπεζα παρέτεγεν ὀλίγων
νῶν ζωὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἐλάμβανεν εἰς ἀντάλλα-
μα εἰκοσάτη παρακαταθήκη τῆς γροῖας νεότητός της.

Ἀπ' οὗ τοῦτοῦ ἡ ἐξουσία ἐκλήθη γόρσοα, δικαίως
μετὰ τῆς Τραπεζῆς σύμβασις δύνανται νὰ θεωρηθῇ φίλτρα
καὶ ἐγκαλλιζομένη ὑπὸ τινος κομφευσμένου νὰ ὀνομασθῇ
Eau de rennaissance.

Εἰς τοὺς μὴ εὕρισκοντας τὸν λόγον τῆς γενομένης παρ-
τάξεως λέγομεν: ἡ κυβέρνησις δι' αὐτῆς ἀπέδειξεν, ὅ
δύνανται ἐφαρμόζουσα τὸν νόμον τῆς γενικῆς στρατολογί-
α νὰ παρατάσῃ κατὰ μῆνα τέσσαρας χιλιάδας ὀπλοφόρων

Κύριός τις, χριστάμενος κατὰ τὴν εἰς τὸ Πολύγωνον
ἐπιθεώρησιν, ἐνῶ ἐθαύμαζε τὸ παράστημα τῶν στρατι-
ῶν, εἶπεν: Ἡ μὲν ψυχὴ πρόθυμος, ἡ δὲ σὰρξ... ἀγί-
μναστος.

Παρεπονεῖτο ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἰς τὸν ἀντιπ-
τορά του κ. Νικολόπουλον: — Ἄχ νὰ μὴ ἡμποδοῦμαι
καὶ ἐμεῖς νὰ κάμωμε μίαν ἐπιθεώρησιν τῶν πλοίων εἰς τὸ
Πολύγωνον!

Μεταξὺ τῶν περιέργων τῆς ἐβδομάδος συγκαταλέγετο
καὶ τὸ ὅτι εἰς τὸ ἐπὶ τῆ ὑποδοχῆ τῶν βασιλέων πρόγραμ-
μα φέρεται γεγραμμένον: *Τὰ τῆς ναυτικῆς παρατάξεως θ-
λει κατορίσει ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός!*

Ἄν ἡ ἀσθένεια τῶν παρατάξεων καὶ ἐπιθεωρήσεων ἡ
κολλητικὴ καὶ προσεδάλλετο ὑπ' αὐτῆς καὶ ὁ κ. Βασι-
λεὺς, φαντασθῆτε τί ἠθικοκοινωνικὰ συμπεράσματα ἠθέλω-
μεν ἐξγάγει ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν κλητῆρων του.

ΣΤΡΥΦΝΟΥΤΙΚΟΣ.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΛΟΓΟΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ

«... Ἄλλ' ἐνῶ τοιαύτην περιβάλλεται ὁ Τηλέγραφος
κατὰ τὴν νέαν αὐτοῦ φάσιν στολήν, ἀνυψοῦσαν αὐτὸν κ-
χερὶ τῆς βαθμίδος ΣΠΟΥΔΑΙΟΥ ἑυρωπαϊκοῦ φύλλον, ἐπὶ
πολλὰ ἐγγυᾶται εἰς τὴν δημοσίαν συνείδησιν, ἀξιοῦσα
γλῶσσαν ὑγιᾶ καὶ ἀψευδῆ παρὰ ΣΟΒΑΡΟΥ δημοσιογρ-
φικοῦ ὄργανου...»

«... Τὸ παρελθὸν ἐγκρύπτει τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ μέ-
λλοντος...»

[Ἐκ τοῦ α'. ἀριθμοῦ τῆς νέας Ἀευτικῆς περιόδου
τοῦ Ἀέθῃ-Τηλεγράφου].